

SLOVENSKA ZEMLJA

(*Edvardu Kocbeku*)

Zdravko Prolaznik

Gazim meku travu domaje mojih drevnih
Čudesni »kozolci« nadmoćno vladaju krajolikom
Križevi nas umorne pozdravljaju na svim raskršćima
Vrt duha bogati se trajno novim otkrićima
Po gorskim obroncima lebdi iskonsko svjetlo misli
Vino djedova naših nikada nećemo sve ispiti do kraja
Kopači ruju otpornu zemljinu utrobu vječno
Raspeti Krist slobode i sumnje ustrajat će

Ipak,

Svatko ide neizbježno svomu crnom grobu

POHVALA SVJETLOSTI

Vlado Horvatić

BOŽE MOJ

Koliko ću još dugo gledati svijet oko sebe
Ovim zelenim, umornim, bolesnim očima,
Svjetlosti iskona,
Koliko ću još dugo gledati
Dobrodušnu staricu-baku s djevojčicom u bijeloj kapi
Kako se gegaju kao dvije patke bespomoćne među mnoštvom vozila,
BOŽANSTVA, BOGOVI,
Koji ste, ili niste,
Postojite ili ne,
Svejedno!
Dajte mi samo svjetla, mnogo svjetla u zjenicama
Htio bih gledati bljesak življenja
Svjetliji od misli,
Trajati kao krijesnica i luč života u običnoj svakidašnjici.
Ništa drugo ne želim,
Nego da dugo, dugo
Promatram tu staricu i tu djevojčicu,
Te dvije radosne iskre svjetla među hukom strojeva,
Radostan i mudar, sa svoga prozora.
Vječna svjetlosti,
Ostani trajno svjetlonosna
Mojim zelenim, umornim, bolesnim očima.